

УДК 336.027:338.43
JELQ1, 10, 14

DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/meu.2024.52.0.5204>

РОЗВИТОК АЛЬТЕРНАТИВНИХ ТА ТРАДИЦІЙНИХ ФОРМ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Мар'яна Виклюк¹, Андрій Бліновський², Роман Бугір³

¹ Львівський національний університет імені Івана Франка
79008 м. Львів, проспект Свободи, 18

e-mail: m_yukluk@ukr.net; ORCID: 0000-0002-6039-2515;

^{2,3} ПВНЗ «Європейський університет»

03115 м. Київ, бульвар Академіка Вернадського, 16 В

² ORCID: 0009-0005-3324-5615; e-mail: ablinovsjkyj@e-u.edu.ua

³ ORCID: 0009-0001-1232-565X; e-mail: rbuhir@e-u.edu.ua

Анотація. У статті досліджено основні форми фінансової підтримки діяльності сільськогосподарських підприємств. Представлено узагальнену характеристику різних форм фінансування. Окрім традиційних джерел фінансування (інвестиції, кредити, самофінансування), на сьогоднішній день, варто впроваджувати альтернативні форми фінансового забезпечення сільськогосподарських підприємств (факторинг, форфейтинг, краудфандінг, бридж-фінансування, мезонінне фінансування, ЕСА-фінансування, LBO-фінансування, аграрні розписки тощо). Узагальнено причини, що створюють перешкоди та обмеження щодо використання альтернативних форм фінансування сільськогосподарських підприємств. Відзначено, що для активізації роботи сільськогосподарських підприємств необхідне активне державне стимулювання та практичне забезпечення різноманітних форм фінансування, що ґрунтується на об'єднанні аграрного та банківського капіталів.

Ключові слова: фінансове забезпечення, державне регулювання, факторинг, форфейтинг, краудфандінг, бридж-фінансування, мезонінне фінансування, ЕСА-фінансування, LBO-фінансування, аграрні розписки, фінансово-кредитна інфраструктура.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день розвиток сільськогосподарських підприємств слугує фактором стимулювання розвитку національної економіки та індикатором піднесення економічного розвитку держави. Оскільки аграрна сфера є однією з найперспективніших та експортоорієнтованих галузей економіки України, тож потребує виваженої державної підтримки та фінансування.

Враховуючи реалії сьогодення усі суб'єкти господарювання, в тому числі сільськогосподарські товаровиробники, потерпають від зменшення обсягів власних фінансових ресурсів та державної допомоги у вигляді бюджетних асигнувань спрямованих на вирішення пріоритетних завдань їх розвитку, що негативно позначається на фінансових результатах їх діяльності. Тому питання фінансового забезпечення

© Мар'яна Виклюк, Андрій Бліновський, Роман Бугір, 2024

розвитку сільськогосподарських підприємств є надзвичайно актуальним. Необхідною передумовою успішного функціонування сільськогосподарських підприємств є активна участь держави у процесах їх фінансового забезпечення через формування дієвої системи їх фінансування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам державної підтримки сільськогосподарських підприємств присвячено праці таких вітчизняних науковців як: Т.П. Басюк [2], М.А. Дем'янчук та В.В. Станкової [1], О.А. Островської [5], О. В. Романішин та О. В. Булавинець [4], І.В. Петлін [3], С.І. Урби та О.Ю. Червоної [10], В.В. Черкаскої [9] та інших. У своїх наукових працях вони доводять необхідність підтримки діяльності вітчизняних сільськогосподарських підприємств з боку держави та обґрунтовують систему фінансового забезпечення [1; 8;10], інструменти та методи фінансування [3;4;5;7], механізм фінансових відносин в аграрній галузі [2;6;9]. Враховуючи значний науковий доробок, малодослідженими залишаються питання обґрунтування необхідності альтернативних форм фінансування розвитку сільськогосподарських підприємств, що заслуговує на всебічну увагу і стало предметом наукового дослідження.

Методи дослідження. У процесі наукового пошуку використано ряд загальнонаукових методів: абстракції, систематизації, порівняння, узагальнення. Окреслені методи сприяли виокремленню базових чинників, які зумовлюють спад виробництва сільськогосподарських товаровиробників та показників ефективності їх функціонування. Представлені методи дозволили обґрунтувати необхідність впроваджувати в практичній діяльності сільгоспвиробників як традиційних, так і альтернативних форм фінансового забезпечення та запропонувати концептуальну модель державного регулювання фінансового забезпечення розвитку сільськогосподарських підприємств.

Постановка завдання. Головним завданням дослідження є виявлення основних складових державної політики фінансової підтримки діяльності сільськогосподарських підприємств та розробка основних напрямів державного регулювання фінансового забезпечення їх розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Основними чинниками, що зумовлюють спад виробництва сільськогосподарських товаровиробників та зниження їх ефективності є:

1. Нестабільна політична ситуація.
2. Невиважена аграрна політика держави щодо реформування відносин власності.
3. Диспаритет цін на сільськогосподарську продукцію та матеріально-технічні ресурси, без яких їх виробництво є неможливим (сільськогосподарська техніка, паливе, мінеральні добрива, засоби захисту рослин тощо).
4. Відсутність фінансово-кредитного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників.
5. Відсутність фінансово-кредитної інфраструктури підтримки сільськогосподарських підприємств.
6. Не врахування сучасних умов розвитку аграрної галузі при розробці довгострокової стратегії її розвитку.

Задля забезпечення ефективного функціонування досліджувані суб'єкти бізнесу повинні залучати та використовувати всі можливі джерела фінансових ресурсів. Пропонуємо їх розглянути більш детально.

Самофінансування (використання власних фінансових ресурсів) визначає їх фінансову незалежність та впливає на фінансову стійкість. Але специфікою функціонування сільськогосподарських підприємств є те, що переважна їх більшість не мають

можливості фінансувати в повному обсязі свою діяльність за рахунок власних фінансових ресурсів, тому одним із основних джерел фінансування їх діяльності виступають кредити. Основними формами банківського кредитування сільгоспвиробників є: інвестиційне банківське кредитування, проектне фінансування, емісія кредитних нот та деривативів.

Інвестиційний банківський кредит підтримує реалізацію конкретних проектів, забезпечуючи фінансування до введення об'єкта в експлуатацію. Це дозволяє підприємствам отримати необхідні кошти для розвитку та модернізації своїх активів, зменшуючи ризики для банків завдяки заставі необоротних активів.

Проектне фінансування дозволяє позичальнику отримати необхідні кошти для реалізації конкретного інвестиційного проекту, де основним джерелом погашення кредиту є доходи, отримані від цього проекту. Заставою в такому випадку є сам проект та його доходи, що знижує ризики для кредитора та робить цей підхід привабливим для фінансування масштабних та довгострокових проектів.

Емісія кредитних деривативів дозволяє залучати капітал на зовнішніх ринках, знижуючи ризики та розширюючи фінансові можливості. Це складні фінансові інструменти, які використовуються для управління кредитними ризиками та поліпшення ліквідності. Завдяки цьому підприємства можуть отримати доступ до додаткових ресурсів для фінансування своїх проектів.

Як показує практика, в Україні емісію кредитних деривативів здійснюють шляхом випуску кредитних нот, або кредитно-дефолтних боргових зобов'язань. Кредитні ноти (CLN) і ноти участі у кредиті (LPN) є важливими інструментами для залучення капіталу на фінансових ринках. CLN мають певні переваги через швидкість і гнучкість в організації випуску, що дозволяє підприємствам краще адаптуватися до ринкових умов. Це є корисним інструментом для українських компаній, оскільки дозволяє більш ефективно використовувати можливості зовнішніх ринків капіталу. LPN – це фінансові інструменти, які дозволяють інвесторам брати участь у кредитах, виданих компанією-емітентом.

Переваги LPN: швидке залучення капіталу порівняно з іншими фінансовими інструментами; можливість адаптації умов випуску під ринкові зміни; доступність (інвестори можуть брати участь у кредитній діяльності без необхідності видавати кредити самостійно).

Цей фінансовий інструмент є корисним для компаній, які прагнуть швидко залучити додаткові ресурси для своєї кредитної діяльності, а також для інвесторів, які шукають нові можливості для інвестування.

В реаліях сьогодення сільськогосподарські підприємства змушені впроваджувати альтернативні форми фінансового забезпечення, основні з яких відображені на рис. 1.

Факторинг – це вигідний спосіб для підприємств отримати негайні кошти, використовуючи дебіторську заборгованість як заставу. Фактор (посередник) бере на себе ризик неплатежу та забезпечує підприємству надходження коштів.

Основні аспекти факторингу:

- Посередник (Фактор) купує рахунки дебіторів.
- Ризик неплатежу: Перехід ризику до фактору.
- Плата за факторинг включає комісійну винагороду та відсоток за користування засобами.

Це допомагає підприємствам забезпечити необхідний грошовий потік без очікування на оплату від дебіторів.

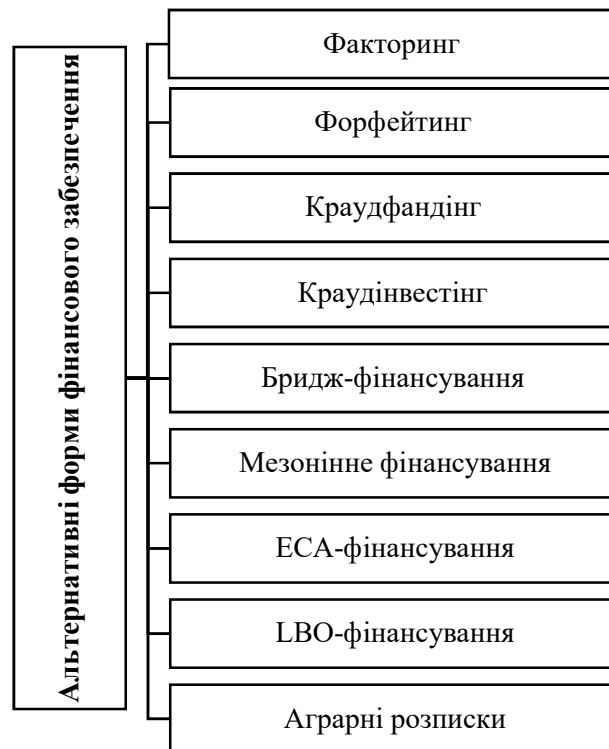


Рис. 1. Альтернативні форми фінансового забезпечення сільськогосподарських підприємств

Форфейтинг – це спеціалізована форма кредитування, що дозволяє експортеру отримати негайні кошти від продажу комерційного зобов'язання позичальника (імпортера) форфейтору. Форфейтор бере на себе всі ризики, пов'язані з борговими зобов'язаннями, без права повернення на зобов'язання продавця. Це робить форфейтинг ефективним інструментом для поліпшення грошового потоку і зменшення ризиків для експортерів.

Краудфандинг – це потужний інструмент для фінансування різноманітних проєктів за рахунок колективної співпраці. Він став надзвичайно популярним завдяки інтернету та соціальним мережам, які дозволяють швидко залучити велику кількість людей.

Основні типи краудфандингу:

- Донорський краудфандинг. Донори жертвують гроші без очікування матеріальної винагороди. Використовується для благодійних проєктів, соціальних ініціатив.
- Револьверний краудфандинг. Інвестори надають кошти на умовах позики. Кошти повертаються з відсотками протягом певного періоду.
- Краудфандинг винагороди. Інвестори отримують винагороди за свої вкладення. Використовується для творчих проєктів, стартапів.
- Краудфандинг часток. Інвестори отримують частки в проєкті або компанії. Використовується для стартапів і малих підприємств.

Перевагами краудфандингу – незалежність від банківських установ, повний контроль над проектом, відкритість новим можливостям, отримання контактної інформації та формування бази даних споживачів, ресурси, отримані на краудфандингових платформах не потрібно повертати. Тобто, краудфандинг являє собою об'єднання зусиль користувачів мережі Інтернет щодо залучення фінансових ресурсів для реалізації якихось ідей чи проектів [3, с. 154].

Краудінвестинг полягає у онлайн-кредитуванні фізичними особами інших фізичних осіб або компаній через інтернет-ресурси; інвестування коштів і отримання максимальної вигоди від вкладання коштів в реалізацію проекту – об'єкта краудінвестування. Перевагами такого виду кредитування є: отримання вигоди інвестором, фінансування здійснюється невеликими вкладками широкого кола учасників, формування прозорого і ефективного механізму приватного фінансування проектів, підтримка стартапів та інноваційних ідей, великий вибір проектів, можливість диверсифікації, сприяє росту технологічного та інноваційного розвитку. В сучасних умовах важко знайти інвестора, який би інвестував значну суму коштів для реалізації крауд-проекту, тому інвестування незначних за обсягом сум грошових коштів – найбільш оптимальний напрямок успішної реалізації проекту [3, с. 157].

Альтернативою інвестиційних банківських позик є бридж-фінансування. Бридж-фінансування справді дозволяє позичальникам швидко залучати капітал для тимчасових потреб, перед завершенням довгострокових фінансових угод або до моменту випуску цінних паперів. Це гнучкий інструмент, особливо корисний у ситуаціях, коли швидко потрібен великий обсяг коштів.

Основні аспекти бридж-фінансування:

- Короткостроковий характер. Зазвичай терміном до одного року.
- Гнучкість. Позичальник може коригувати обсяг залучених коштів відповідно до потреб.
- Забезпечення. Зазвичай забезпечується майбутніми надходженнями від продажу цінних паперів або інших активів.
- Процентні ставки можуть бути як фіксованими, так і плаваючими, залежно від умов договору.
- Доступність. В основному доступне для великих підприємств через високі вимоги до забезпечення та надійності.

Бридж-фінансування дозволяє підприємствам безперебійно виконувати фінансові зобов'язання та реалізовувати проекти, не чекаючи завершення великих фінансових угод. Цей механізм також допомагає підтримувати ліквідність і стабільність фінансових потоків [4].

Мезонінне фінансування – унікальний інструмент, який поєднує в собі риси боргового фінансування і прямих інвестицій. Ось його ключові аспекти:

- Поєднання фінансування. Інвестор спрямовує кошти на розвиток компанії, отримуючи боргові зобов'язання та опціон на акції.
- Без входження до капіталу. Інвестор не стає співвласником компанії, але має право на придбання акцій у майбутньому за визначеною ціною.
- Для стабільних компаній. Найбільше підходить для підприємств зі стабільними грошовими потоками або значним капіталом.

Таке фінансування є привабливим для компаній, які вичерпали можливості банківських позик або шукають довгострокові ресурси [5, с. 182].

ЕСА-фінансування сприяє стимулюванню експорту за рахунок залучення довгострокових кредитних ресурсів від експортних кредитних агентств (ЕСА). Ці агентства

надають фінансову підтримку експортерам, що дозволяє їм пропонувати вигідні умови фінансування своїм клієнтам з країн, які не є членами ЄС.

Ключовими аспектами ЕСА-фінансування є: підтримка експорту, залучення кредитних ресурсів на тривалий період, фінансування імпорту, інтеграція в європейський економічний простір.

Це фінансування дозволяє українським підприємствам отримувати необхідні ресурси для розвитку свого бізнесу та підвищення конкурентоспроможності на міжнародних ринках [5, с. 180].

ЕСА-фінансування є дуже корисним для підприємств, які імпортують дорогі машини та обладнання з Європи. Основні переваги включають: фінансування через банки, страхове покриття, прямі платежі постачальнику, погашення кредиту здійснює покупець з власних коштів.

Це дозволяє підприємствам ефективно фінансувати великі покупки обладнання, зменшуючи фінансове навантаження на бізнес [1, с. 563; 5, с. 182-183].

LBO-фінансування (Leveraged Buyout) – це стратегія залучення позикових коштів для придбання компаній, де основна частина фінансування здійснюється за рахунок боргу. Ключові аспекти LBO-фінансування включають:

- Всебічний аналіз об'єкта придбання. Оцінка фінансового стану, активів і можливих ризиків.
- Ідентифікація активів. Точна оцінка матеріальних та нематеріальних активів компанії.
- Варіанти поглинання:
- Придбання активів компанії. Придбання фізичних активів, що дозволяє контролювати матеріальну базу компанії.
- Придбання акцій компанії. Придбання акцій, що забезпечує контроль над власністю та управлінням компанією.

Переваги LBO-фінансування:

- Контроль над компанією.
- Оптимізація структури капіталу.
- Цей метод є популярним для великих інвесторів та компаній, які прагнуть розширити свій бізнес за рахунок придбання інших компаній.

Аграрні розписки дуже корисні для аграрного сектору, надаючи гнучкі можливості для фінансування. Вони дозволяють аграріям отримувати необхідні кошти для своєї діяльності, використовуючи врожай як забезпечення. Це зменшує фінансові ризики і допомагає забезпечити стабільний грошовий потік. [6].

Серед запропонованих альтернативних форм фінансового забезпечення сільсько-господарських підприємств найбільшого поширення набули факторинг та форфейтинг, а інші форми мають обмежене використання. Це можна пояснити низкою причин: відсутністю нормативно-правового забезпечення регулювання послуг такого характеру; складним документообігом; бюрократичними перепонами при укладанні угод. Всі ці обставини збільшують витрати щодо залучення фінансових ресурсів та збільшують їх вартість, що виступає чинником, який стримує використання нових форм фінансування суб'єктами господарювання.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Узагальнюючи одержані дослідження, слід наголосити на тому, що для подальшої активізації роботи сільсько-господарських підприємств необхідне активне державне стимулювання практичного забезпечення різноманітних форм фінансування, що ґрунтується на об'єднанні аграрного та банківського капіталів. Зокрема, держава має визначитися із основними

напрямами фінансової підтримки розвитку сільськогосподарських підприємств, що полягає у:

- реалізації ефективної антимонопольної політики регулювання цін на продукцію сільгоспвиробників;
- забезпеченні сприятливих умов щодо залучення коштів сільськогосподарськими підприємствами для ефективного функціонування;
- створенні сприятливих умов для активізації інвестиційних процесів в аграрну сферу;
- забезпеченні прибутковості сільгоспвиробників для удосконалення операцій з лізингу техніки та товарного кредиту;
- сприянні розвитку ринкової інфраструктури;
- створенні умов захисту вітчизняного сільгосптоваровиробника в конкуренції імпортованих товарів;
- наданні фінансової допомоги вітчизняним виробникам сільськогосподарської продукції;
- формуванні консалтингової підтримки стосовно адаптації до сучасних умов господарювання тощо.

Вжиття окреслених заходів сприятиме залученню ресурсів у галузь та активізації інвестиційної діяльності на основі використання різноманітних форм фінансування підприємств. Це позитивно відобразиться на показниках діяльності зазначених суб'єктів господарювання, а саме: збільшенні обсягів виробництва та реалізації сільськогосподарської продукції та інтенсифікації впровадження інноваційних технологій. Зазначене визначає предмет подальших наукових досліджень.

1. Демянчук М.А., Станкова В.В. Напрями формування джерел фінансового забезпечення сталого розвитку підприємства. *Молодий вчений*. 2017. №5(45). С. 561-567.
2. Басюк Т.П. Фінансові аспекти зовнішньоекономічних операцій. *Економіка, фінанси, право*. 2017. № 6. С. 20–24.
3. Петлін І.В. Переваги та недоліки використання крауд-технологій в розвитку підприємницьких структур. *Формування ринкової економіки в Україні*. 2020. Вип. 44. С. 152-160.
4. Романишин О.В., Булавинець О.В. Інноваційні інструменти кредитного ринку як джерело формування позиченого капіталу підприємств в Україні. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/15_2015/13.pdf (дата звернення: 13.06.2024).
5. Островська О.А. Нові форми фінансування бізнесу в Україні. *Фінанси, облік і аудит*. 2017. Випуск 1 (29). С. 174-187.
6. Закон України «Про аграрні розписки» № 5479-VI від 06.11.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5479-17#Text> (дата звернення: 3.06.2024).
7. Черкаська В.В. Форми та методи державного регулювання розвитку аграрного сектору. *Інвестиції: практика та досвід*. №18. 2017. С. 70-73.
8. Yaron J. What makes rural finance institutions successful? *The World Bank Research Observer*, 9(1), 1994. 49- 70. <https://doi.org/10.1093/wbro/9.1.49> (дата звернення: 23.06.2024).
9. Mrema H. (2007). Mainstreaming smallholder farmers into the world economy, using the farmer ownership model. Presentation at the AFRACA Agribanks Forum. 2007. (дата звернення: 23.06.2024).
10. Урба С.І., Червона О.Ю. Аналіз фінансового забезпечення розвитку аграрного сектору економіки України. *Науково-виробничий журнал «Бізнес-навігатор»*. Вип. 2 (51). 2019. С. 37-41.

References

1. Demianchuk, M.A., Stankova, V.V. (2017) Napriamy formuvannia dzherel finansovoho zabezpechennia staloho rozvytku pidpriemstva [Directions for the formation of sources of financial support for the sustainable development of the enterprise]. *A young scientist*, No. 5(45), pp. 561-567 [in Ukrainian].
2. Basiuk, T.P. (2017) Finansovi aspekty zovnishnoekonomichnykh operatsii [Financial aspects of foreign economic operations]. *Economy, finance, law*, 6. pp. 20-24 [in Ukrainian].
3. Petlin, I.V. (2020) Perevahy ta nedoliky vykorystannia kraud-tekhnohii v rozvytku pidpriemnytskykh struktur [Advantages and disadvantages of using crowd technologies in the development of business structures]. *Formation of market economy in Ukraine*, 44, pp. 152-160 [in Ukrainian].
4. Romanyshyn, O. V., Bulavynets, O. V. (2015) Innovatsiini instrumenty kredytnoho rynku yak dzherelo formuvannia pozychenoho kapitalu pidpriemstv v Ukraini [Innovative instruments of the credit market as a source of formation of borrowed capital of enterprises in Ukraine]. Retrieved from: http://www.investplan.com.ua/pdf/15_2015/13.pdf [in Ukrainian] (accessed 3 June 2024).
5. Ostrovska, O.A. (2017) Novi formy finansuvannia biznesu v Ukraini [New forms of business financing in Ukraine]. *Finance, accounting and auditing*, Issue 1 (29). pp. 174-187 [in Ukrainian].
6. Pro aharni rozpysky. Zakon Ukrainy vid 6 lystopada 2012 r. No. 5479-VI. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5479-17#Text> (accessed 3 June 2024).
7. Cherkaska, V.V. (2017) Formy ta metody derzhavnoho rehuliuвання rozvytku aharnoho sektoru [Forms and methods of state regulation of agricultural sector development]. *Investments: practice and experience*, 18, pp. 70-73 [in Ukrainian].
8. Yaron, J. (1994) What makes rural finance institutions successful? *The World Bank Research Observer*, 9 (1), pp. 49-70. Retrieved from: <https://doi.org/10.1093/wbro/9.1.49> (accessed 23 June 2024).
9. Mrema, H. (2007) Mainstreaming smallholder farmers into the world economy, using farmer ownership model. Presentation at the AFRACA Agribanks Forum.
10. Urba, S.I., Chervona, O.Yu. (2019) Analiz finansovoho zabezpechennia rozvytku aharnoho sektoru ekonomiky Ukrainy [Analysis of financial support for the development of the agricultural sector of the economy of Ukraine]. *Scientific and industrial magazine "Business-navigator"*, Issue 2 (51). pp. 37-41 [in Ukrainian].

DEVELOPMENT OF ALTERNATIVE AND TRADITIONAL FORMS OF FINANCIAL SECURITY FOR THE DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL ENTERPRISES

Mariana Vykliuk¹, Andriy Blinovskiy², Roman Bughir³

¹Ivan Franko National University of Lviv,
79008 Lviv, Prospekt Svobody, 18
e-mail: m_vykluk@ukr.net

^{2,3}European University
03115, Kyiv, Akademika Vernadskiy Avenue, 16 a
²e-mail: ablinovskiyj@e-u.edu.ua; ORCID: 0009-0005-3324-5615
³ORCID: 0009-0001-1232-565X; e-mail: rbuhir@e-u.edu.ua

Abstract. The article examines the main forms of financial support for the activities of agricultural enterprises. The factors that led to the downward trends in the activity of

domestic farming enterprises and the constant shortage of resources have been determined, in particular: the reduction of the amount of own financial resources and state financial allocations. It has been noted that to ensure the effective functioning of agricultural enterprises, the state must actively participate in the processes of their financial support through the formation of an effective system of financing. In addition to traditional forms of financing (investments, loans, self-financing), it is worth implementing alternative forms of financial support for agricultural enterprises today. These include factoring, forfeiting, crowdfunding, bridge financing, mezzanine financing, ECA financing, LBO financing, agricultural receipts, etc. A generalized description of the specified forms of financing has been presented. It has been proven that among the proposed alternative forms of financial support for agricultural enterprises, factoring and forfeiting are the most common. The reasons that create obstacles and restrictions regarding the use of alternative forms of financing for agricultural enterprises have been summarized. Among these reasons, the following have been noted: lack of legal support for the regulation of services of this nature, complex document flow, and bureaucratic obstacles when concluding agreements. The specified circumstances increase the costs of attracting financial resources and their final cost, which acts as a factor that restrains the use of new forms of financing by the studied economic entities. It has been noted that active state stimulation and practical provision of various forms of financing, based on the combination of agricultural and banking capital, are necessary to intensify the work of agricultural enterprises.

Keywords: financial support, state regulation, factoring, forfeiting, crowdfunding, bridge financing, mezzanine financing, ECA financing, LBO financing, agricultural receipts, financial and credit infrastructure.

Стаття надійшла до редколегії 24.10.2024

Прийнята до друку 25.11.2024